

Europejski Rzecznik
Praw Obywatelskich

Tłumaczenie tej strony zostało wygenerowane za pomocą tłumaczenia maszynowego [Link]. Tłumaczenia maszynowe mogą zawierać błędy potencjalnie zmniejszające zrozumiałość i dokładność; Rzecznik Praw Obywatelskich nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek rozbieżności. Aby uzyskać najbardziej wiarygodne informacje i pewność prawną, należy zapoznać się z następującymi informacjami wersja źródłowa na angielski, do której odnośnik znajduje się powyżej. Więcej informacji można znaleźć w naszej [polityce językowej i tłumaczeniowej](#) [Link].

Decyzji w sprawie 2016/2011/AN - Dostęp do pism przesłanych do rządu państwa członkowskiego

Decyzja

Sprawa 2016/2011/AN - Otwarta 11/11/2011 - Decyzja z 19/07/2012 - Instytucja, której sprawa dotyczy Europejski Bank Centralny (Uregulowane przez instytucję) |

Na krótko przed wprowadzeniem zmiany konstytucji hiszpańskiej polegającej na ograniczeniu długu publicznego, skarżący, który jest hiszpańskim prawnikiem, złożył wniosek o dostęp do pisma przesłanego przez Europejski Bank Centralny („EBC”) do rządu hiszpańskiego. EBC odrzucił wstępny wniosek i ponowny wniosek, uznając, że takie ujawnienie mogłoby zagrażać interesowi publicznemu w odniesieniu do polityki gospodarczej i pieniężnej UE lub państwa członkowskiego.

Rzecznik uznał, że EBC przedstawił skarżącemu w swojej opinii odpowiednie uzasadnienie, obejmujące szczegółowy opis treści pisma i jego celu. Rzecznik zbadał również stosowne dokumenty EBC i potwierdził, że ujawnienie przedmiotowego pisma w istocie zagrażałoby wspomnianemu interesowi. Za uprzednią zgodą Prezesa EBC Rzecznik potwierdził skarżącemu, że w przedmiotowym piśmie nie proponowano żadnych zmian hiszpańskiej konstytucji. W świetle tych informacji skarżący uznał, że przedmiotowa skarga została rozstrzygnięta.

Rzecznik skierował do EBC dalszą uwagę, aby EBC w dalszym ciągu postrzegał przejrzystość nie tylko jako zobowiązanie prawne, ale również jako sposobność do utrwalania swojej prawowitości w oczach obywateli.

.Podstawa skargi

1. W dniu 5 września 2011 r. skarżący złożył do Europejskiego Banku Centralnego („EBC”) wniosek o dostęp do dokumentów. Skarżący zwrócił się o dostęp do pisma rzekomo wysłanego przez EBC do władz hiszpańskich i *zawierającego wskazówki, zalecenia, wytyczne dotyczące kwestii budżetowych („list”)*.

2. W dniu 12 września 2011 r. EBC odrzucił wniosek skarżącego. Wskazała ona, że zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie decyzji EBC w sprawie publicznego dostępu do dokumentów [1] należy odmówić dostępu do pisma, ponieważ zagrażałoby to interesowi publicznemu w odniesieniu do polityki pieniężnej i gospodarczej UE lub państwa członkowskiego. W szczególności ujawnienie pisma negatywnie wpłynęłoby na skuteczność przekazów EBC skierowanych do państw członkowskich jako instrumentów służących przywróceniu zaufania inwestorów do rynków finansowych. EBC podkreślił, że kwestia ta ma ogromne znaczenie dla prawidłowego rozwoju polityki pieniężnej. Poinformowało również skarżącego o możliwości złożenia ponownego wniosku do zarządu.

3. W dniu 12 września 2011 r. skarżący złożył do Zarządu EBC wniosek potwierdzający. Stwierdził, że jeśli List „*popychał*” władze hiszpańskie do przeprowadzenia reformy konstytucyjnej ograniczającej dług publiczny [2], wówczas wspomniany organ ingerował w suwerenność narodową. Obywatele hiszpańscy mają prawo wiedzieć, czy o reformę konstytucyjną wystąpiła instytucja UE. Ponadto skarżący uznał, że wyjątek, na który powołuje się EBC, nie ma zastosowania, ponieważ ujawnienie pisma nie mogło w żaden sposób zagrozić hiszpańskiej polityce pieniężnej i gospodarczej. Gdyby EBC miał rację, to na przykład Komisja nie mogłaby publikować swoich sprawozdań na temat sytuacji gospodarczej państw członkowskich i związanych z nimi zaleceń. Niemniej jednak takie sprawozdania są publicznie dostępne.

4. Ewentualnie skarżący zwrócił się o „*częściowy dostęp do dokumentu*”, a mianowicie, aby EBC poinformował go, czy wydał jakiegokolwiek instrukcje lub wydał zalecenie dla rządu hiszpańskiego prowadzące do reformy konstytucyjnej.

5. W dniu 22 września 2011 r. EBC odrzucił wniosek potwierdzający, uznając, że przywołany wyjątek miał zastosowanie. EBC uznał, że ujawnienie pisma, nawet częściowo, „*może wpłynąć na skuteczność przekazów, które EBC może kierować*” do państw członkowskich w celu wspierania korzystnych warunków przywrócenia zaufania inwestorów do rynków finansowych. EBC poinformował skarżącego o dostępnych mu środkach odwoławczych zgodnie z art. 228 i 263 TFUE.

6. W dniu 4 października 2011 r. skarżący zwrócił się do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich.

Przedmiot dochodzenia

7. Rzecznik Praw Obywatelskich wszczął dochodzenie w sprawie następujących zarzutów i roszczeń.

Zarzut:

Europejski Bank Centralny nie przedstawił skarżącemu odpowiedniego uzasadnienia odrzucenia, na podstawie wyjątku zawartego w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie decyzji EBC/2004/3, jego ponownego wniosku o publiczny dostęp do pisma, które EBC wysłał do władz hiszpańskich, rzekomo zawierającego wskazówki, zalecenia i wytyczne dotyczące kwestii budżetowych.

Roszczenie:

Europejski Bank Centralny powinien przedstawić skarżącemu odpowiednie uzasadnienie swojego stanowiska lub udzielić mu dostępu do żadanego dokumentu, przynajmniej w zakresie niezbędnym do ustalenia, czy jego pismo domagało się zmiany hiszpańskiej konstytucji ograniczającej dług publiczny.

Dochodzenie

8. W dniu 11 listopada 2011 r. Rzecznik Praw Obywatelskich przekazał skargę Prezesowi EBC z zaproszeniem do przedstawienia opinii w sprawie powyższych zarzutów i roszczeń. Rzecznik Praw Obywatelskich poinformował ponadto prezesa EBC o zamiarze wglądu w akta Banku dotyczące skargi. W dniu 11 grudnia 2011 r. skarżący przesłał dalszą korespondencję dotyczącą skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich, który przekazał ją do EBC w dniu 15 listopada 2011 r.

9. W dniu 1 lutego 2012 r. służby Rzecznika Praw Obywatelskich sprawdziły akta EBC dotyczące skargi.

10. EBC przedstawił swoją opinię w sprawie skargi w dniu 28 lutego 2012 r. Rzecznik przekazał opinię skarżącemu do ewentualnych uwag, które przesłał w dniu 6 marca 2012 r.

Analiza i wnioski Rzecznika Praw Obywatelskich

A. Zarzut braku odpowiedniego uzasadnienia

Argumenty przedstawione Rzecznikowi Praw Obywatelskich

11. W swojej skardze skarżący podniósł, że nie może istnieć żaden uzasadniony wyjątek od prawa obywateli do ustalenia pochodzenia reformy konstytucyjnej, ponieważ konstytucja jest „

podstawowym przepisem ” na szczeblu krajowym.

12. W dalszej korespondencji skierowanej do Rzecznika Praw Obywatelskich w dniu 11 grudnia 2011 r. skarżący dodał, że podczas posiedzenia w Brukseli w dniu 9 grudnia 2011 r. Rada Europejska w pełnej przejrzystości uzgodniła pakt fiskalny, w którym stwierdzono między innymi, że obowiązek posiadania przez administracje krajowe zrównoważonych budżetów powinien być zapisany w krajowych konstytucjach lub równoważnych przepisach. Obywatele europejscy, których konstytucje krajowe zostałyby zmienione w tym zakresie, wiedzą zatem, że porozumienie osiągnięte w dniu 9 grudnia 2011 r. doprowadziło do takiej reformy. Obywatele hiszpańscy powinni mieć takie samo prawo do ustalenia pochodzenia poprawki do konstytucji [która miała miejsce przed dniem 9 grudnia 2011 r.].

13. W swojej opinii EBC wyjaśnił, że pismo zostało wysłane do rządu hiszpańskiego w sierpniu 2011 r. Jest to ściśle poufny komunikat prezesa EBC skierowany do hiszpańskiego premiera, w którym wyraża się *„niepokoje EBC w związku z nadzwyczajną i trudną sytuacją hiszpańskiej gospodarki oraz konsekwencjami dla stabilności strefy euro, a także wzywa rząd hiszpański do zdecydowanego i szybkiego podjęcia niezbędnych środków w celu zwiększenia potencjału wzrostu gospodarczego i zapewnienia konsolidacji fiskalnej”*. Przedmiotowe środki powinny poprawić funkcjonowanie rynku pracy, zapewnić stabilność finansów publicznych i dalej zreformować rynek produktowy. EBC stwierdził, że w piśmie nie wezwano rządu hiszpańskiego do zmiany konstytucji w celu ograniczenia długu publicznego. Celem EBC było *„ochrona integralności i skuteczności swojej polityki pieniężnej w najlepszym interesie obywateli strefy euro”*.

14. EBC uznał, że ujawnienie pisma naruszyłoby ochronę interesu publicznego w odniesieniu do polityki pieniężnej Unii. Ponadto EBC stwierdził, że dla samego siebie *„kluczowe znaczenie ma możliwość przekazywania istotnych i szczerych przekazów władzom europejskim i krajowym strefy euro w sposób uznany za najskuteczniejszy w służbie interesu publicznego w odniesieniu do wypełniania swojego mandatu”*. Obejmuje to, w razie potrzeby, możliwość wysyłania wiadomości nieformalnych lub poufnych.

15. Jeśli chodzi o uzasadnienie odrzucenia wstępnych i potwierdzających wniosków skarżącego, EBC uznał, że były one wystarczające. Odniósł się on do orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości i Sądu, zgodnie z którym uzasadnienie powinno być oceniane indywidualnie dla każdego przypadku *„nie tylko w odniesieniu do jego brzmienia, ale także do jego kontekstu i całego zbioru przepisów prawnych regulujących daną dziedzinę”* [3]. Rozumowanie nie musi zagłębiać się w wszystkie istotne okoliczności faktyczne i prawne. W pismach skierowanych do skarżącego EBC nie mógł podać więcej powodów, dla których ujawnienie naruszyłoby chroniony interes, ponieważ wiązałoby się to z *„ujawnieniem (częściowym) jego treści”*.

16. Wreszcie EBC powołał się na orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości dotyczące szerokiego zakresu swobody przysługującej instytucjom Unii przy ocenie, czy ujawnienie dokumentów zagrażałoby interesom chronionym na mocy art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 1049/2001 [4]. To samo powinno mieć zastosowanie do EBC przy ocenie wyjątków określonych w art. 4 ust. 1 lit. a) decyzji EBC/2004/3. EBC uznał, że *„dostosował się do*

mających zastosowanie przepisów proceduralnych, w tym obowiązku uzasadnienia, oraz że jego ocena interesu publicznego nie jest skażona oczywistym błędem w ocenie ani nadużyciem władzy”.

17. W swoich uwagach skarżący stwierdził, że EBC nie odpowiedział na twierdzenie zawarte w dochodzeniu Rzecznika Praw Obywatelskich, a mianowicie, czy pismo „*nakłaniało do zmiany konstytucji hiszpańskiej*”. EBC stwierdził, że nie wezwał hiszpańskich władz do przeprowadzenia takiej reformy, ale nie wyjaśnił, czy jego pismo sugerowało lub zaproponowało taki wynik. Skarżący stwierdził, że w celu wyjaśnienia tej kwestii oparł się na wiedzy Rzecznika Praw Obywatelskich na temat treści pisma.

18. Skarżący stwierdził, że w systemie opartym na legitymacji demokratycznej władze publiczne, zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym, muszą odpowiadać przed opinią publiczną za swoje czyny. Dla obywateli oznacza to możliwość szczegółowego śledzenia procesu decyzyjnego i dostępu do odpowiednich informacji. Żaden inny interes nie może przeważać nad interesem obywateli w zakresie kontroli ich rządów i instytucji UE w odniesieniu do reformy konstytucyjnej. W każdym razie EBC nie udowodnił, że ujawnienie pisma poważnie zagroziłoby rzekomo chronionemu interesowi publicznemu. Ponadto mogła przedstawić wyjaśnienia zawarte w swojej opinii w momencie udzielenia odpowiedzi na wstępne i potwierdzające wnioski skarżącego.

Ocena Rzecznika Praw Obywatelskich

19. Artykuł 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie decyzji w sprawie publicznego dostępu do dokumentów EBC stanowi, że *"EBC odmawia dostępu do dokumentu, jeżeli ujawnienie naruszyłoby ochronę: a) interes publiczny w odniesieniu do: ... polityka finansowa, monetarna lub gospodarcza Wspólnoty lub Państwa Członkowskiego"*. Ten wyjątek od ogólnej zasady publicznego dostępu do dokumentów jest identyczny z wyjątkiem przewidzianym w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret czwarte rozporządzenia 1049/2001.

20. Należy zatem ocenić, czy w chwili odrzucenia wniosku potwierdzającego EBC: i) słusznie uznał, że wyjątek dotyczący ochrony polityki gospodarczej i pieniężnej przewidziany w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie decyzji ma zastosowanie; oraz (ii) należycie przekazał swój punkt widzenia skarżącemu za pomocą odpowiedniego uzasadnienia.

21. Jeśli chodzi o możliwość zastosowania wyjątku powołanego przez EBC, Rzecznik przypomina utrwalone orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości UE dotyczące stosowania wyjątków merytorycznych dotyczących interesu publicznego przewidzianych w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 1049/2001: „*instytucję należy uznać za dysponującą szerokim zakresem uznania w celu ustalenia, czy ujawnienie dokumentów dotyczących dziedzin objętych tymi wyjątkami może naruszyć interes publiczny*”, biorąc pod uwagę, że „*taka decyzja odmowna ma złożony i delikatny charakter, który wymaga szczególnej staranności oraz że kryteria określone w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1049/2001 są bardzo ogólne*” [5] .

22. Po sprawdzeniu pisma Rzecznik Praw Obywatelskich może potwierdzić, że EBC dokładnie opisał jego treść w swojej opinii. Ponadto jest on zdania, że pismo zawierało informacje, które wydawały się mieć bardzo wrażliwy charakter, wskazując na kilka poważnych słabości hiszpańskiej gospodarki i ich potencjalne konsekwencje; identyfikowanie najbardziej wrażliwych obszarów; oraz zaproponowanie środków, które można by przewidzieć w celu ich wyeliminowania.

23. Trudna sytuacja gospodarcza i rynkowa w Hiszpanii w danym momencie (tj. data odrzucenia wniosku potwierdzającego) jest kwestią wiedzy publicznej. Na podstawie przeprowadzonej przez siebie analizy pisma Rzecznik Praw Obywatelskich uważa, że ujawnienie szczegółowej analizy trudności w gospodarce hiszpańskiej w danym momencie mogłoby zagrozić interesom tego kraju i jego obywateli, narażając go na zagrożenia spekulacyjne na rynkach finansowych, podważając tym samym jego politykę gospodarczą.

24. Ponadto Rzecznik Praw Obywatelskich uznaje znaczenie, podkreślone przez EBC, szczerzej komunikacji między tym ostatnim a rządem państwa członkowskiego. Chociaż interes ten nie jest sam w sobie wystarczający, aby wykluczyć, w sposób **ogólny** i w **każdy**ch okolicznościach, takie przekazywanie informacji z wiedzy publicznej, jest on jednak czynnikiem, który należy wziąć pod uwagę przy dokonywaniu **konkretnej** oceny komunikatu w celu sprawdzenia, czy jego ujawnienie rzeczywiście zagroziłoby uzasadnionym interesom chronionym decyzją EBC w sprawie publicznego dostępu do dokumentów [6]. W tym względzie Rzecznik zauważa, że zasadnicze znaczenie ma wyraźne rozróżnienie między z jednej strony EBC, który jest instytucją Unii Europejskiej pełniącą w interesie ogólnym funkcje banku centralnego, z drugiej strony od banków komercyjnych realizujących interesy prywatne.

25. W tych okolicznościach Rzecznik Praw Obywatelskich przyznaje, że nie było zasadne uznać, tak jak EBC w chwili odrzucenia wniosku potwierdzającego skarżącego, że ujawnienie pisma, nawet częściowo, mogło poważnie zaszkodzić interesom chronionym przez wyjątki przewidziane w art. 4 ust. 1 lit. a) decyzji EBC w sprawie publicznego dostępu do dokumentów.

26. W przeciwieństwie do art. 4 ust. 2 rozporządzenia 1049/2001, art. 4 ust. 1 nie przewiduje możliwości istnienia nadrzędnego interesu publicznego przemawiającego za ujawnieniem informacji. Decyzja EBC w sprawie dostępu do dokumentów również utrwaliła ten odmienny system w odniesieniu do dokumentów Banku. Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 1 lit. a) *rozporządzenia nr 1049/2001 „z brzmienia art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1049/2001 wynika, że [...] odmowa dostępu przez instytucję jest obowiązkowa, jeżeli publiczne ujawnienie dokumentu naruszyłoby interesy chronione przez ten przepis, bez konieczności wyważenia w takim przypadku [...] wymogów związanych z ochroną tych interesów z wymogami wynikającymi z innych interesów”* (podkreślenie dodane). Orzecznictwo to stosuje się analogicznie do art. 4 ust. 1 lit. a) decyzji EBC w sprawie publicznego dostępu do dokumentów, którego treść jest identyczna z treścią art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia. W związku z tym, wbrew temu, co twierdzi skarżący, ani rozporządzenie 1049/2001 ani decyzja EBC w sprawie dostępu do dokumentów nie przewidują uzasadnionego demokratycznego interesu obywateli w celu ustalenia, czy reforma konstytucyjna ma pierwszeństwo przed koniecznością ochrony interesów, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie tej decyzji.

27. Jeśli chodzi o uzasadnienie, które EBC przedstawił skarżącemu w celu odrzucenia zarówno jego wniosków wstępnych, jak i potwierdzających, EBC słusznie stwierdza, że „[p]owiązki, *jakie musi spełnić uzasadnienie, zależą od okoliczności każdej sprawy*” oraz że *uzasadnienie powinno unikać naruszania wrażliwych interesów chronionych przez sam stosowany wyjątek*. Jednakże w niniejszej sprawie Rzecznik Praw Obywatelskich uważa, że samo odniesienie do interesów, które mogłyby zostać zagrożone, bez wyjaśnienia powiązania ewentualnej szkody z tymi interesami z konkretną treścią dokumentu, nie było wystarczające do spełnienia wymaganego poziomu uzasadnienia.

28. Rzecznik zauważa jednak, że podczas dochodzenia w sprawie tej skargi EBC dokonał przeglądu stanowiska, jakie zajął w odpowiedzi na wnioski wstępne i potwierdzające, i dostosował swoje pierwotne uzasadnienie do wymaganego standardu. W swojej opinii EBC dokonał bowiem konkretnej oceny treści pisma i opisał je w sposób wystarczająco szczegółowy, aby dać wyobrażenie o wrażliwości tej treści. EBC wyjaśnił również zarówno powody, dla których wysłał pismo do władz hiszpańskich, jak i jego zamiary. Ta konkretna podstawa, w połączeniu z oceną ryzyka, jakie ujawnienie spowodowałoby dla chronionych interesów, zawarta w jego wstępnych odpowiedziach skierowanych do skarżącego, obiektywnie umożliwia skarżącemu ustalenie, dlaczego w przedmiotowej sprawie odmówiono ujawnienia.

29. W postępowaniu sądowym przeciwko decyzji o odmowie dostępu do dokumentu Trybunał powinien zadać sobie pytanie, czy należy stwierdzić nieważność spornej decyzji. W tym kontekście Sąd orzekł, że „jeżeli *decyzja zawiera uzasadnienie [...], to rozumowanie nie może zostać opracowane i wyjaśnione po raz pierwszy ex post facto*” przed Trybunałem, z wyjątkiem wyjątkowych okoliczności [8]. Ponieważ Rzecznik nie jest uprawniony do unieważnienia decyzji, postępowanie Rzecznika Praw Obywatelskich spełnia inne kryteria niż postępowanie sądowe i niekoniecznie ma taki sam cel jak postępowanie sądowe. W niniejszej sprawie Rzecznik nie uważa za użyteczne zarzucania pierwotnego uzasadnienia EBC decyzji o odrzuceniu wniosku potwierdzającego. Rzecznik Praw Obywatelskich przedstawi jednak kolejną uwagę poniżej, zachęcając EBC do skupienia się na jakości rozumowania przy udzielaniu odpowiedzi na wnioski o udzielenie dostępu.

30. W swoich uwagach skarżący podniósł, że EBC nie odniósł się w pełni do argumentu zawartego w dochodzeniu Rzecznika Praw Obywatelskich, ponieważ nie wyjaśnił, czy pismo to spowodowało hiszpańską reformę konstytucyjną z 2011 r. Stwierdził, że jest to kwestia do wyjaśnienia przez Rzecznika Praw Obywatelskich, który widział pismo.

31. Zgodnie z art. 14 ust. 2 lit. a) jego przepisów wykonawczych [9] Rzecznik Praw Obywatelskich nie może ujawnić informacji uzyskanych podczas kontroli dokumentów, które zostały mu uznane za poufne. W związku z tym, w celu zaspokojenia wniosku skarżącego, w dniu 14 czerwca 2012 r., przy okazji spotkania z prezesem EBC, Rzecznik zwrócił się o wyrażenie zgody na poinformowanie skarżącego o fakcie, o którym Rzecznik wie z kontroli, a mianowicie, że pismo nie sugeruje zmian w konstytucji hiszpańskiej. Przewodniczący natychmiast zgodził się na ten wniosek, a służby Rzecznika Praw Obywatelskich poinformowały o tym skarżącego w dniu 18 czerwca 2012 r. Skarżący potwierdził, że w świetle tych

dotychczasowych informacji uważa, że jego skarga została rozstrzygnięta.

32. Rzecznik dziękuje skarżącemu za okazane przez niego zaufanie, a także z zadowoleniem przyjmuje konstruktywne i oparte na współpracy podejście EBC podczas całego dochodzenia.

33. W związku z powyższym Rzecznik uważa, że EBC rozstrzygnął skargę.

B. Konkluzje

Na podstawie dochodzenia w sprawie tej skargi Rzecznik zamyka ją z następującym wnioskiem:

Europejski Bank Centralny rozstrzygnął skargę.

Skarżący i EBC zostaną poinformowani o tej decyzji.

Dodatkowa uwaga

Rzecznik zachęca Europejski Bank Centralny do dalszego postrzegania publicznego ujawniania dokumentów oraz uzasadnienia decyzji odmawiających ujawnienia, nie tylko jako obowiązków prawnych, ale także jako sposobności do wykazania swojego zaangażowania w przestrzeganie zasady przejrzystości, a tym samym do zwiększenia jego legitymacji w oczach obywateli.

P. Nikiforos Diamandouros

Sporządzono w Strasburgu dnia 19 lipca 2012 r.

[1] Decyzja 2004/258/WE Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego, Dz.U. L 80 z 18.3.2004, s. 42.

[2] Reforma art. 135 konstytucji hiszpańskiej z dnia 27 września 2011 r. Dz.U. 233/2011, sekcja I, s. 101931.

[3] EBC przytoczył wyrok z dnia 9 lipca 1996 r. w sprawie C-122/94 Komisja przeciwko Radzie, Rec. s. I-881, pkt 29; Sprawa C-41/00 P *Interporc przeciwko Komisji*, Rec. 2003, s. I-2125, pkt 55; Sprawa T-188/98 *Kujer przeciwko Radzie*, Rec. 2000, s. II-1959, pkt 36; Sprawy połączone T-355/04 i T-466/04 *Co-Frutta przeciwko Komisji*, Zb.Orz. 2010, s. II-1, pkt 100.

[4] Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Dz.U. L 145, s. 43.

[5] Sprawa C-266/05 P *Sison przeciwko Radzie*, Zb.Orz. 2007, s. I-1233, pkt 34–36; oraz T-362/08 *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH przeciwko Komisji*, wyrok z dnia 13 stycznia 2011 r., dotychczas nieopublikowany w Zbiorze, pkt 104.

[6] Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wyraźnie orzekł, że przy rozpatrywaniu wniosku o udzielenie dostępu do dokumentów instytucje muszą przeprowadzić szczegółową analizę każdego z tych dokumentów. Sam fakt, że dokument dotyczy interesu chronionego wyjątkiem, nie jest sam w sobie wystarczający do uzasadnienia zastosowania tego wyjątku. Przeciwnie, dana instytucja powinna co do zasady wyjaśnić, w jaki sposób ujawnienie dokumentu mogłoby konkretnie i skutecznie naruszyć interes chroniony przez przywołany wyjątek. Ponadto ryzyko naruszenia chronionych interesów musi być racjonalnie przewidywalne, a nie czysto hipotetyczne. Sprawa C-506/08 P *Szwecja przeciwko MyTravel i Komisji*, wyrok z dnia 21 lipca 2011 r., dotychczas nieopublikowany w Zbiorze, pkt 76; Sprawa T-250/08 *Bachelor przeciwko Komisji*, wyrok z dnia 24 maja 2011 r., dotychczas nieopublikowany w Zbiorze, pkt 78; Sprawa T-166/05 *Borax Europe przeciwko Komisji*, wyrok z dnia 11 marca 2009 r., dotychczas nieopublikowany w Zbiorze, pkt 88; Sprawy połączone C-514/07 P, C-528/07 P i C-532/07 P *Szwecja i in. przeciwko API i Komisji*, wyrok z dnia 21 września 2010 r., dotychczas nieopublikowany w Zbiorze, pkt 72; Sprawy połączone C-39/05 P i C-52/05 P *Szwecja i Turco przeciwko Radzie*, Zb.Orz. 2008, s. I-1429, pkt 43; Sprawa T-2/03 *Verein für Konsumenteninformation przeciwko Komisji*, Zb.Orz. 2005, s. II-1121, pkt 69; Ww. w przypisie 5 wyrok w sprawie *Sison przeciwko Radzie*, pkt 75.

[7] Ww. w przypisie 5 wyrok w sprawie *Sison przeciwko Radzie*, pkt 46; Sprawy połączone T-3/00 i 337/04 *Pitsiorlas przeciwko Radzie i EBC*, Zb.Orz. 2007, s. II-4779, pkt 227.

[8] Zobacz ww. w przypisie 7 wyrok w sprawie *Pitsiorlas przeciwko Radzie i EBC*, pkt 278.

[9] Decyzja Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich przyjmująca przepisy wykonawcze z dnia 8 lipca 2002 r., zmieniona decyzjami Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 5 kwietnia 2004 r. i z dnia 3 grudnia 2008 r. Dostępne pod adresem:

<http://www.ombudsman.europa.eu/fr/resources/provisions.faces/en/373/html.bookmark> [Link]